

Το χρονικό των γεγονότων

1967.

Μπροστά στην εκρηκτική αύξηση του αριθμού των φοιτητών, εισαγωγή του σχεδίου Φουσέ για τον περιορισμό των εισακτέων και για τη βελτίωση της «αποτελεσματικότητας» στα πανεπιστήμια. Στο **Πανεπιστήμιο της Ναντέρ**, έξω απ' το Παρίσι, όπου στοιβάζονται φοιτητές απ' τα κατώτερα στρώματα, πραγματοποιείται το Νοέμβρη 10ήμερη απεργία με αφετηρία τα τμήματα κοινωνιολογίας. 10.000 φοιτητές και διδάσκοντες παρεμποδίζουν τη λειτουργία του Πανεπιστημίου.

1968.

8-16/1 □ Ο υπουργός αθλητισμού συμμετέχει σε εγκαίνια πισίνας στο Πανεπιστήμιο της Ναντέρ. Ο Ντανιέλ Κον-Μπεντίτ τον αποκαλεί φασίστα και οι αναταραχές οδηγούν στην εκδίωξη του υπουργού. Η διοίκηση του Πανεπιστημίου προσπαθεί να αποσύρει τη βίζα του Κον-Μπεντίτ και τον αποβάλλει.

26/1 Συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τον Ντανιέλ Κον-Μπεντίτ. Αποκαλύπτουν την παρουσία αστυνομίας ¹, την καταπίεση και την παρακολούθηση στην πανεπιστημιούπολη.

Βίαιες συγκρούσεις σε διαδήλωση απεργών στην Καέν.

14/2 **Κατάληψη από τους φοιτητές** των γυναικείων φοιτητικών εστιών ενάντια στον απαρχαιωμένο κανονισμό διαχωρισμού των δύο φύλων και απαγόρευσης πρόσβασης στις εστίες του αντίθετου φύλου.

22/2 Ο Υπουργός Παιδείας ανακοινώνει περιορισμένη απελευθέρωση της πρόσβασης στα πανεπιστήμια.

19/3 Συνέδριο στην Αμιέν επιχειρεί να σκιαγραφήσει τις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις.

22/3 **Κατάληψη της αίθουσας συνεδριάσεων** στο κτήριο της διοίκησης του Πανεπιστημίου της **Ναντέρ** ενάντια στις συλλήψεις και την αστυνομική καταπίεση. Αναστολή των μαθημάτων μέχρι την 1η Απριλίου. Το διδακτικό προσωπικό καταδικάζει τις φασαρίες. Ριζοσπάστες φοιτητές συγκροτούν το «**Κίνημα της 22ας Μάρτη**».

29/3 Πραγματοποιείται «κριτική ημέρα στο Πανεπιστήμιο» μετά την ψήφιση από το διδακτικό προσωπικό της αναστολής της λειτουργίας του Πανεπιστημίου μέχρι το Σαββατοκύριακο. Συμμετοχή **500² φοιτητών**.

2/4 **1.500 φοιτητές** συμμετέχουν στη 2η «κριτική ημέρα στο Πανεπιστήμιο».

12/4 **Εκδηλώσεις συμπαράστασης στη Γαλλία** προς το βαριά τραυματισμένο από

απόπειρα δολοφονίας, ηγέτη της φοιτητικής εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς στη Γερμανία
Ρούντι Ντούτσκε

27/4 Σύλληψη του Ντανιέλ Κον-Μπεντίτ.

1/5 Πρώτη άδεια της κυβέρνησης ύστερα από 14 χρόνια για την παραδοσιακή **πρωτομαγιάτικη πορεία των συνδικάτων** από την Πλατεία Δημοκρατίας στην Πλατεία της Βαστίλλης.

2/5 Αναχώρηση του πρωθυπουργού Πομπιντού για επίσημες επισκέψεις στο Ιράν και το Αφγανιστάν. Αναστολή των μαθημάτων στη φιλολογική σχολή της Ναντέρ ύστερα από μικροεπεισόδια. Ο Γκραπέν κλείνει το πανεπιστήμιο εν αναμονή της 3ης κριτικής ημέρας και οι φοιτητές επιλέγουν να πάνε στο Παρίσι, όπου παρέχουν υποστήριξη σε μία συνδιάσκεψη διαμαρτυρίας στη Σορβόννη. Ο Περεφίτ, υπουργός Παιδείας, και ο Ρος, πρόεδρος της Σορβόννης, καλούν την αστυνομία να επέμβει στο, κατά τους φοιτητές, «ιερό άβατο» της Σορβόννης, στην προσπάθειά τους να αποφύγουν τις αναταραχές.

3/5 «Εκκαθάριση» της Σορβόννης από την αστυνομία. Απολογισμός των συγκρούσεων: πάνω από 100 τραυματίες και 500 συλληφθέντες. Αυθόρμητη εκδήλωση διαμαρτυρίας κατά της αστυνομίας από το πλήθος.

4/5 Αναστολή των μαθημάτων στη Σορβόννη. Το πανεθνικό συνδικαλιστικό όργανο των φοιτητών (UNEF) και το αντίστοιχο των «δεύτερης κατηγορίας» καθηγητών πανεπιστημίου (SNESup)
)
3
καλούν σε απεργία διαρκείας.

5/5 Καταδίκη 13 διαδηλωτών, ποινές φυλάκισης για τους 4.

6-10/5 Γιγαντιαίες διαδηλώσεις. Συμμετοχή εργατών και αγροτών. 3 αιτήματα: απελευθέρωση των συλληφθέντων φοιτητών, απομάκρυνση των αστυνομικών δυνάμεων από τη Σορβόννη και επαναλειτουργία της. Πάνω από 400 συλλήψεις και εκατοντάδες τραυματισμοί στις **6 Μάη**. Συμπαράσταση των φοιτητών όλης της χώρας. Στις **7 Μάη**, 30.000 φοιτητές τραγουδούν τη Μασσαλιώτιδα

στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Την 9η Μάη ο Υπουργός Παιδείας απαγορεύει την επαναλειτουργία των σχολών. Η

10η του Μάη

θα μείνει γνωστή ως η (πρώτη)

νύχτα των οδοφραγμάτων

. Στη Σορβόννη η αστυνομία επιτίθεται σε 60 οδοφράγματα. 1.000 άτομα τραυματίζονται, από τα οποία το ¼ καταλήγει στο νοσοκομείο. Συλλαμβάνονται 500 άτομα. Καταστροφές σε 250 αυτοκίνητα.

11/5 Επιστροφή του Πρωθυπουργού. Εμφανίζεται επικριτικός απέναντι στις υπερβολές. Κάτω απ' την πίεση της βάσης τους, ρεφορμιστικά συνδικάτα όπως (CGT, GFDT) καλούν σε

γενική απεργία

στις

13 Μάη

. Την ίδια μέρα θα επαναλειτουργήσει και η Σορβόννη, σύμφωνα με ανακοίνωση του πρωθυπουργού.

13/5 10η επέτειος της επιστροφής του προέδρου **Ντε Γκολ** στην εξουσία. Μόνο στο Παρίσι οι διαδηλωτές, εργάτες και φοιτητές, ανέρχονται σε εκατοντάδες χιλιάδες. Μαζικές διαδηλώσεις και σε άλλες πόλεις. Η πλειονότητα των πανεπιστημίων και μεγάλο μέρος των λυκείων παραμένουν κλειστά.

Κατάληψη της Σορβόννης

από τους φοιτητές.

14/5 Οι εργάτες της αεροναυπηγικής Sud-Aviation στη Ναντ **καταλαμβάνουν το εργοστάσιο**. Στη Βουλή θέμα συζήτησης η κρίση και οι οδομαχίες. Ο πρόεδρος Ντε Γκολ αναχωρεί για τη Ρουμανία σε επίσημη επίσκεψη.

15/5 **Κατάληψη του Εθνικού Θεάτρου** Οντεόν και του εργοστασίου της **Ρενό** στο

Κλεόν.

16/5 Απεργία στο εργοστάσιο της Ρενό στη Βουλόνη-Μπιγιανκούρ. Οι εργαζόμενοι στο μετρό, τους σιδηροδρόμους, τα σχολεία, τα ταχυδρομεία, τις τράπεζες και τα ορυχεία προσχωρούν στην απεργία.

18/5 Επιστροφή του προέδρου Ντε Γκολ. **Κατάληψη** στο κτίριο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών από επαγγελματίες του κινηματογράφου. Διάσημοι Γάλλοι σκηνοθέτες αποσύρονται από το διαγωνισμό. Ακολουθεί και η κριτική επιτροπή.
Ματαιώση του Φεστιβάλ

20/5 Ο αριθμός των απεργών ν ξεπερνάει τα 10.000.000.

21/5 **Απέλαση του Ντανιέλ Κον-Μπεντίτ**. Ακολουθούν μαζικές διαδηλώσεις.

22/5 Πρόταση μομφής κατά του προέδρου Ντε Γκολ από την Αριστερά καταψηφίζεται για 11 ψήφους.

24/5 **8.000.000-10.000.000 απεργούν**. Ο πρόεδρος Ντε Γκολ ζητά δημοψήφισμα για τις μεταρρυθμίσεις του. Η κοινή γνώμη τον θεωρεί αλαζόνα και εκτός επαφής.

2η νύχτα ων οδοφραγμάτων.

Οι πιο βίαιες διαδηλώσεις: 2 θάνατοι, 450 τραυματισμοί και 800 συλλήψεις. Απόπειρα εμπρησμού του χρηματιστηρίου. Σύσταση Επιτροπών για την Υπεράσπιση της Δημοκρατίας.

25/5 **Απεργία** της κρατικής τηλεόρασης και ραδιοφωνίας. Ο πρωθυπουργός διαπραγματεύεται με τους πάντες.

27/5 Συμφωνία της οδού Γκρενέλ ανάμεσα σε κυβέρνηση, εργοδοτικές ενώσεις και

συνδικάτα: αύξηση βασικού μισθού, μείωση εργασιμων ωρών και ηλικίας συνταξιοδότησης, συνδικαλιστικές ελευθερίες. **Η βάση των συνδικάτων την απορρίπτει.**

Εργαζόμενοι μεγάλων εταιρειών αρνούνται να εργαστούν.

28/5 Ο πρωθυπουργός κάνει δεκτή την **παραίτηση** του υπουργού Παιδείας.

29/5 **Εξαφάνιση του προέδρου Ντε Γκολ.** Εικασίες για επεικείμενη παραίτηση ή αυτοκτονία. Αν και αργότερα θα παραδεχθεί ότι σκέφτηκε το ενδεχόμενο της παραίτησης, τελικά πηγαίνει μυστικά στο στρατηγό Μασύ, αρχηγό των 70.000 Γάλλων στρατιωτών στη Γερμανία. Εκατοντάδες χιλιάδες σε διαδήλωση της CGT

στο Παρίσι. Στις 16:30 ο πρόεδρος Ντε Γκολ εκφωνεί ραδιοφωνικό διάγγελμα, επιδιώκοντας την αποκατάσταση της δημοτικότητας και της ισχύος του.

Διαλύει τη Βουλή

και υπαινίσσεται ότι ή θα επικρατήσει ή θα οδηγηθεί η χώρα σε εμφύλιο πόλεμο.

30/5 Τα **στρατεύματα** που κάλεσε ο πρόεδρος Ντε Γκολ έχουν περικυκλώσει το Παρίσι. Υπό την προστασία στρατού και αστυνομίας, 300.000-1.000.000 υποστηρικτές του προέδρου πραγματοποιούν πορεία.

31/5 Ανασηματισμός και **προκήρυξη εκλογών** για τις 23 & 30/6. Διαδηλώσεις υποστήριξης της κυβέρνησης.

1-6/6 **Λήξη απεργίας** των εργαζομένων σε τράπεζες, μεταφορές, ταχυδρομεία και ορυχεία.

7/6 4.000 αστυνομικοί **ανακαταλαμβάνουν** το **εργοστάσιο** της **Ρενό**. **Θάνατος** του μαθητή Ζιλ Τοτέν από πνιγμό στην προσπάθειά του να ξεφύγει από την αστυνομία.

12/6 **Απαγόρευση των διαδηλώσεων**. **Εκτός νόμου** τα, κατά τον πρόεδρο Ντε Γκολ, «γκρουπούσκουλα» και άλλες ριζοσπαστικές οργανώσεις. Σύλληψη μελών τους.

14/6 Εκκένωση του Εθνικού Θεάτρου Οντεόν ύστερα από ένα μήνα κατάληψης.

16/6 Ανακατάληψη της Σορβόννης από τις αστυνομικές δυνάμεις. Δολοφονία νεαρού αφισοκολλητή.

17-30/6 Αύξηση της αποχής στις βουλευτικές εκλογές. Μείωση κατά 100 των εδρών της Αριστεράς και νίκη των γκολικών.

Στο επόμενο διάστημα ακολουθεί κύμα αυταρχισμού και διώξεων. Τον Απρίλιο του 1969, ο πρόεδρος Ντε Γκολ ζητά από το γαλλικό λαό την ανανέωση της θητείας του με δημοψήφισμα. **Οι Γάλλοι απαντούν ΟΧΙ.** Επόμενος πρόεδρος ο πιο «υποχωρητικός» πρωθυπουργός Ζορζ Πομπιντού.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

¹ Κατασταλτική δράση θα αναλάβουν σε όλη την πορεία του «Μάη» και οι δεξιές και ακροδεξιές ομάδες. Επίσης, συνήθως είναι τα γαλλικά MAT που αναφέρονται ως αστυνομία.

² Κατά προσέγγιση όλοι οι αριθμοί του χρονικού.

³ Μια κατηγορία ιδιαίτερα πολυπληθής την περίοδο εκείνη.

⁴ Γαλλικός εθνικός ύμνος

